



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

plo & profundo saxo sculptū totum, nuper factū:
 in sepulchro uerò lapidoso nōdum mortuus harenā
 superfusam adeptus, positus fuerat, sed hortensis
 plantarum aura, locum puri sepulchri perflauerat:
 hinc Ioseph misera faciens, Iesum suo ipsius hu-
 mero delatū deportauit, & mortuū nō manētem in
 lapideā humi dormitionē, mortuū semper uiuētē
 intra sepulchrū ad triduū manentē posuit, ad monu-
 mētū suis radicibus nixū, rē remotis testibus faciēs.

CAP. XX.



Nimvero cum aurora præuia sabbatum
 recursū, & uicinam noctē horæ obser-
 uabundæ ferens, aduenisset, & Ioseph
 cōprehendi nolens, clanculum in domum iterum cō-
 ceßisset, post accelerantem unam auroram, post sab-
 batum Maria Magdalena in lachrymas prompta,
 prope sepulchrū matutinū uestigium flectebat, quā-
 do stella matutina noctu uisa insignita, adhuc tene-
 ra umbra circumscrip̄ta, prodierat, & uidit lapidē
 immēsū (pondus telluris) in solo uolutum à ianua,
 à Iudæis facta submotum, & sepulchrū uacuum,
 ubi Ioseph graui pondere lassatus, Iesum modicæ
 harenosa humi dormitione reposuerat, illic mulier
 nocturna pedes ponebat, & circa sepulchrū unguē-
 tum luctus ille ctamentum habebat, & solitariā humi
 dormitionē cōtigit, satagēs mortuū miserū ungere,
 sed ipsum nō deprehēdit. Proīde festināti calceo re-
 dux in domū uenit, & nūtiū de uacuo sepulchro, tū
 Petro māsuētis moribus prædito, tū alteri qui cū il-

NONNI PARAPHRASIS

lo conuersabatur discipulo, quem dominus amore
 prosequeretur, una uoce dixit. Petrus uero, ubi hoc
 audiisset animo sumpto, planta pedum concita, &
 ductrice ex ædibus salit, & alius discipulus eum se-
 cutus est, ut ad monumentum uno cursu ambo curre-
 rent. Et Simon anteuertens discipulus, pedibus uen-
 tosis præditus, Petro festinante celerior uenit, &
 prope stans, in sepulchrâ prospexit, & intra sepul-
 chrum cucurrit, & diligenter oculis uacuum sepul-
 chrum lustrans, iuxta lintheamina niuea supra terrâ
 posita, sed intro non iuit, quãuis celer uiam carpens
 uenerat. At Simon posterior pedibus secutus uenie-
 bat, & celer in monumentum contendebat, & super
 nuda terra coniuges lineas tuniculas inter se posi-
 tas sensit, & cingulum uinculum quoddam capilli-
 tij capitis, quod peregrina uox Syrorum sudarium
 uocat. Et reperit sudarium illud, non quidem cum se-
 pulchralibus lintheaminibus depositum, sed solū seor-
 sum per se, in uno loco simul conuolutum. Deinde di-
 scipulus qui primus ad monumentū uenerat, & tar-
 dus in sepulchrum lapidibus sectum ingrediebatur,
 & uidit lapidem ualde mobilem, congruentem hia-
 tui sepulchri, foris supra amplam sepulchri ianuã,
 ut firmamētum positum uidit, & capillorū fascias,
 & uestes humi iacētes, & quod è terrestri sinu mor-
 tuus ille, celer in cœlestem regionem subuolasset, cre-
 debat: Nondū enim duo Christi discipuli edocti erāt
 quod celer à morte uacua reditu terra relicta, ad
 tres dies excitabilem somnū capeßens, redux è mor-
 tuis

tuis in polum astrorum, resolutio uinculo mortis non cedentis conculcato, rediturus esset. Et sodales spectatores graui stupore correpti, instabiles in suas aedes se recipiebant, relictæ extremitate strepitus carente sepulchri illamētabilis. Et Magdalena mulier effundens calidum luctuosi aspectus imbrem, ad monumentum sola relictæ erat, lugens uiuentem, et dū adhuc sic lachrymaret, per ualde lucidam ianuā loquentem mortuum prope existentē existit, iuxta angelorum iugum, Vnum quidem à dextris, ad summū caput Christi, recta uersum referentem maiorem splendorem uultus diuini: Alterum iterum ad pedum locum, ubi mortuus mente præditus erat, reddentem niueas tunicæ scintillas, utrique ergo in sepulchro mulierem interrogabant: Ecquid mulier ploras? Maria autem sermone respōdebat: Quod aliqui raptores uiri clam regem meum noctu prædati sunt, ego uerò exploratum habere non possum, quorsum nam ipsum transtulerunt. Et illa reuersa, Iesum sensit, cuius uicem plorabat, stantē uerò uidit, sed non cognoscebat, quod uir ille ad diuinum sepulchrum stans, Christus esset, et Christus uir ille peregrinus, ueluti per hortum iter faciens, dicit. Mulier, quid ploras? Et uir ille mulierem querulam interrogabat: Et quæ queris? Maria uerò in uocem erupit, se hortulanū uirum uidere putans, Si tu mortuum intra caliginosum sepulchrum positum sustulisti, dic quonā transtuleris, ego quidem ipsum hinc tollam. Porrò Iesus ualde clara uoce respondebat, et Mariā inlamaruit.

NONNI PARAPHRASIS

uit. Tum illa conuersa dixit: Rabbi, & deus impedi-
 uit Mulierem, uolentem dextra uestem attingere. Et
 ei Christus sermonem dixit: Ne attinge meam tuni-
 cam, nondum enim à morte ad patrem meum redij,
 sed fratribus meis discipulis dicito: Vado ad patrem
 meum, & patrem uestrum, & deum uestrū, & deū
 meum postliminio redeo. Et Maria auolauit, & om-
 nibus undecim discipulis, in domo quadam uersanti-
 bus teste uoce sermonem dixit, quòd membra nuda-
 ta terrestri tunica, tum quòd Christum resplenden-
 tem diuina quadam ueste uidisset, & quòd hæc om-
 nia fundens, splendorem ob oculos ei dixerit. Cete-
 rum cum caligo totam caligine obductam terrā de-
 nigraret, & immobilia repagula ianuas occlude-
 rēt, ubi discipuli illatebrantes stabulabātur, Iesus nō
 aliter atq; pēna, aut cogitatio p̄ aërem delatus, mi-
 xtus discipulis, in medio stetit, & dixit: Pax uo-
 biscum alatur. Et simul hūc insperatum & celerem
 sermonem dixisset discipulis simul congregatis, pe-
 des & manus clauis transfossas, iuxta latus fauciuū
 ostendit. Et socij sero tandem uiso Domino, rursus
 gaudio perfundebantur, & rex illis iterum arguto
 sermone dicebat: Pax rursus uobis sit, & ut pater
 meus me in quadriugium mundum misit, ita & ipse
 uos mitto. Dixit, & emittens flatum ex ore immor-
 tali, aperto labro uiuifico, dixit discipulis: Accipite
 mūdum spiritum, & quibus hominibus in terra im-
 pietatis simul & à uita errabundum pondus neces-
 sitatis remisistis, illorum peccati solutio in cælo æ-
 ternæ

terna obliuioni mandabitur: quibus uero mortali-
 bus peccatricem noxam constrinxeritis, illorum fa-
 eta uitæ scelerata uinculo constricta manent. Enim-
 uero Thomas nuper uisus, solus à sodalibus in con-
 clau confidentibus aberat, quando Iesus dominus
 per aërem uëto delatus, ad omnes uenit, uiam remo-
 tis testibus gradiens. Et discipuli spectatores dix-
 erunt ei quòd dominum uidissent: hic uero audaci la-
 bro aperto sermonem incredulum dixit, quando ser-
 mone ad credulitatem tardo maiorem, & inflexibi-
 lem testimonij persuasionē inquirebat, Nisi manus
 uidero, & summum digitum ferro grauatum, in for-
 mam acute penetrantium clauorum fixero, tum ma-
 num per latus cauum misero, non unquam credide-
 ro. At discipuli de deo confabulantes, post lucem se-
 ptimæ aduenæ auroræ, omnes intra abditam domū
 in orbem erant, horrido Iudaicarum minarum timo-
 re perculsi, & Thomas ille simul cōgregatis quoq;
 contubernalis confedebat, Thomas inquam, quem
 didymon seu binominem uocarunt. Tum Christus
 improuisus, nullis alis præditus, uëtosa planta in do-
 mum insiliens, in medio sodalium prope adcurrrens,
 apparebat. Et rursus tertia solita uoce dixit: Pax
 rursus uobis. Et ad unum omnes missos faciens,
 Thomam è regione euntem, teste sermone alloque-
 batur: Cedo mihi huc amice digitum tuum, ut illum
 in formam clauorum acute penetrantium, testem sine
 controuersia uerū immittas, & utrinq; manus meas
 uide. Tum dexteram manū suam ipsius nūtiā in ei
 catricem